

La Cobla Catalana dels Sons Essencials

Una vegada més, la temporada de tardor, i amb ella el nou curs de música i teatre a Sabadell, s'ha encetat amb el concert de Sabadell, més Música.

Marcel Casellas, malgrat haver de renunciar a la seductora imatge de la seva pipa en els espais tancats, ha sabut recrear un clima a l'escenari que de seguida capta l'atenció del públic i és converteix tot plegat en un sol cos.

Ens pot despistar el nom que ha triat per aquest programa. La cobla, però, no ens ha de sorprendre. A l'escenari una veu i 9 músics, la majoria amb els instruments que esperàvem, tenora, tible i flabiol, amen del metall propi de la cobla, reforçats amb la percussió i amb la picada d'ull a Pep Ventura, a qui tots coneixem com artífex de la cobla actual, però com que ell era guitarrista, la guitarra ens acompanyà durant tota l'audició.

Res és casual en el viatge des dels orígens dels temps a que ens porta la cobla. El concert s'inicia en la gènesi de la nostra cultura musical quan Déu va dir: Què es faci el contrapàs. El contrapàs es va fer i Déu el va posar a Catalunya. Seria fàcil deixar-nos dur per la simplicitat, però aquest primer contrapàs ho és tot menys simple, és un viatge per la Mediterrània. En cada compàs i notem una forma d'expressar-se de la multiplicitat de cultures que conformen aquest ric mar nostre.

Seguint amb la gènesi, el contrapàs no es pot quedar sol en aquest món ric en matisos i arrancant-li una costella en surt la sardana. Sense identificar-ne cap de concreta ens transporta a un viatge del que és la música per a cobla i ho fa, no només acompanyant-la de veus, sinó que es planta ferm en el moment present. Enmig de les notes sentim cantar: Nosaltres decidim i a un poble ningú no el pot aturar. Diguem-ho clar...la nostra terra és un poble de llibertat.

El concert transcorre en un viatge en la memòria del poble, sigui a la plana o al mig del Pirineu. Hi veiem passar els glossadors i el Ball Pla i ens aturem a la rumba en majúscules.

En tot aquest recorregut, Marcel Casellas ha sabut portar l'embalat a l'escenari, administrant els temps i vetllant per la qualitat musical i dels seus instrumentistes on, sense voler obviar cap nom, hem de destacar per rubricar aquest segell de qualitat la participació de Pep Moliner al fiscorn i de Jordi Campos a la Tenora.

Justament la presència d'en Jordi Campos va servir per presentar a la societat de Sabadell la Barítona, un nou instrument que, pensat per a la cobla, pot donar bones partitures de futur, potser més que no pas adaptacions.

D'una sonoritat dolça, amb records al fagot i, si tanques els ulls, notant que te un origen català, com una ombra allargada de la pròpia tenora. Lluny, potser res a veure, però hi és, la notes.

Un moment agraït pel públic present va ser quan es va anunciar la participació del Cor de Platea del Teatre Principal per acompanyar-los amb "Volem pa amb oli".

La sardana va tornar a prendre forma per tancar oficialment el programa, amb un homenatge a Pep Ventura i un viatge de notes de la seva obra enmig de "Per tu ploro", que va entusiasmar i va ser el detonant per canviar els calorosos aplaudiments per un esclat d'agraïment a tots els músics.

SABADELL, més MÚSICA
Amadeu Papiol
Comunicació